

В. В. Микитенко,*доктор економічних наук, професор,**академік АЕН України,*

ORCID 0000-0002-8212-9777,

e-mail: vmikitenko@ukr.net,

*Інститут економіки промисловості НАН України, м. Київ,***О. В. Бондар-Підгурська,***доктор економічних наук, доцент,*

ORCID 0000-0001-7792-4023,

e-mail: bondarpodgurskaa@gmail.com,

*ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет**економіки і торгівлі», м. Полтава*

НАПРЯМИ ПОВОЄННОЇ РОЗБУДОВИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ СТАЛОГО ГОСПОДАРЮВАННЯ

Постановка проблеми. Визначаючи нагальність забезпечення ефективності управління розбудовою національної системи сталого господарювання у повоєнному та післявоєнному періодах, ключовим завданням у цьому контексті є чітке визначення пріоритетних напрямів локалізації зусиль і поетапність їх реалізації в умовах нарощення суспільно-політичних загроз і ризиків сталому розвитку держави. Дослідниками виконано та обґрунтовано, за використання принципів положень теорій струн і динамічних систем, структурну диференціацію типової національної системи сталого господарювання [1], що виконує додаткові специфічні функції в якості резонансного інвертора (який ініціює стабілізацію роботи схеми функціонування господарської системи у критичному режимі), за трьома базовими площинами: а) природно-ресурсного простору; б) простору поведінки множини суб'єктів господарювання; в) простору реалізації дії чотирьох специфічних механізмів. Процес імплементації концепту сталого господарювання у повоєнному періоді є складним за структурою та практичною реалізацією, оскільки пов'язується із питаннями:

– упорядкування управлінських дій у напрямі охоплення динамічних багатопланових полісуб'єктних систем взаємодії між суб'єктами господарювання, стейкхолдерів і військовими адміністраціями. Значною мірою вирішення цієї проблеми лежить у площині вибору методології досягнення результатів за пріоритетними напрямами відбудови держави;

– методологічної проблеми з імплементації нових підходів до визначення співвідношення просторового концепту сталого господарювання з процесом узгодження уявлень національних суб'єктів управління (будь-якого рівня) про напрям, шлях, траєкторію та алгоритм розвитку як таких, які формують та обумовлюють розбудову єдиної цілісної

системи умов досягнення позитивних цільових орієнтирів в умовах ресурсних обмежень і нарощення загроз.

По суті, саме ці дві проблемні позиції впливають і визначають нагальність проведення необхідних трансформаційних процесів з метою досягнення умов сталого господарювання в державі у повоєнному періоді.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблеми щодо нагальності визначення та реалізації пріоритетних напрямів розбудови національної системи сталого господарювання підняті у наукових публікаціях [2-5], де враховано і напрацьовано: а) [6] щодо вибору найбільш оптимальної форми інституційного й економічного устрою держави, здатного відповідати на виклики сьогодення і майбутнього; б) [7] у площині неухильної гармонізації інтересів стейкхолдерів в системі сталих фінансів. У науковій праці [8] дослідником послідовно розкрито, в історичному вимірі, декілька взаємопов'язаних характеристик системних засад національної безпеки, накопичення яких не лише відбиває загальний процес ускладнення практичної політики і економіки, а й визначає стале господарювання в якості основи безпечного сталого розвитку держави, загалом. Розробки й обґрунтування, представлені у [9] підтверджують, що в умовах закономірної глобалізації, виключно за еволюційними змінами в країні зберігається спектр ключових завдань, без вирішення яких організована колективна діяльність виявиться неможливою. При цьому, крім забезпечення внутрішнього порядку і обороноздатності, регулювання ринку та підтримки транспортної інфраструктури, ще й обов'язковими є: а) контроль над природними ресурсами та раціоналізація їх використання; б) інноваційні зрушення в управлінських технологіях; в) реформування господарських систем.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Режим функціонування держави з чітко окресленим суверенним економічним потенціалом є важливою формою політичної й господарської організації, оскільки виступає первинним джерелом законного порядку на певній території. Однак в сучасних умовах функціонування національної соціально-економічної системи (широкомасштабної військової агресії РФ проти України), управлінські можливості держави помітно звузилися (особливо у питаннях забезпечення як національної та економічної безпеки, так і сталого господарювання), а визначені у довоєнний час пріоритети (реформування науково-освітньої, податкової та пенсійної системи, інвестиційної політики, подолання олігархії, корупційності та надмірної присутності влади у бізнесі тощо), так і не забезпечили стрижень організаційної структури нашого державного утворення у разі нелінійного накопичення нових загроз і викликів для населення країни, її економіки та регіональної й локальної економіки. Зазначене вимагає перебудови і реформатування конститутивно-ключових просторів держави для забезпечення сталості функціонування господарських систем і, надалі, вже повоєнного відродження економіки України. А, саме: природно-ресурсного простору; простору поведінки множини суб'єктів господарювання; простору реалізації дії національної системи сталого господарювання.

Формулювання цілей статті. Метою роботи є сформування та обґрунтування пріоритетних напрямів повоєнної розбудови національної системи сталого господарювання, що окреслюють ефективність їх реалізації за концептом нової моделі реструктуризації господарської системи в умовах постійного нарощення суспільно-політичних і військово-економічних загроз і ризиків, а також розробка концептуальної схеми повоєнної розбудови національної системи сталого господарювання, розроблену на засадах реалізації процесів реструктуризації господарської системи та нових моделей системи й структури управління природно-ресурсним активом держави.

Виклад основного матеріалу дослідження та його основні результати. У контексті розв'язання поставлених науково-прикладних завдань дослідниками було формалізовано три відповідні конститутивно-ключові підсистеми у замкненому фазовому просторі функціонування і подальшого конфігураційного перетворення *національної системи сталого господарювання* (НССГ) у повоєнному періоді в умовах ресурсних обмежень та нарощення різної природи загроз і ризиків. При цьому, авторами статті інтерпретовано та формалізовано необхідність досягнення певних вимірів і характеристик вільного та скорегованого протікання у внутрішньому середовищі НССГ квартету потоків базових для сталого розвитку процесів (економічних, виробничих, соціальних і природно-ресурсних) у кри-

тичних умовах функціонування національної соціально-економічної системи. Зазначене стало основою для формулювання переліку напрямів трансформації й фільтрації у просторі та часі зовнішніх і внутрішніх факторів впливу на стале господарювання у повоєнному періоді. Визнано, що у результаті реалізації пропонуємих структурно-логічних трансформацій агрегатного стану як самої метасистеми – НССГ, так і її структури, відбувається стабілізація властивостей НССГ в агресивному середовищі та елімінування/загашення порогових рівнів коливання імпульсів протікання базових процесів внаслідок ініціювання тих чи інших зрушень.

З цього, маємо можливість засвідчити, що пріоритетними напрямами повоєнної розбудови національної системи сталого господарювання – є [10]:

I) *Переформатування національного природно-ресурсного простору.* У цій відповідності, задіяння у процеси забезпечення сталого господарювання природно-ресурсних активів за результатами освоєння раціональних масштабів природно-ресурсного простору за рахунок реалізації дії простору-імітатора внутрішніх ресурсів НССГ, її резервів і можливостей за урахування найвагоміших факторів зовнішнього й внутрішнього впливу на результативність її функціонування (економіко-психологічних, соціально-економічних, суспільно-політичних) задля забезпечення сталого розвитку держави та її регіонів, а також територіальних природно-господарських округів, зокрема;

II) *Формування нового формату простору поведінки множини суб'єктів господарювання.* Реалізація другого пріоритетного напрямку локалізації зусиль суб'єктів управління можлива лише за наслідками зміни суті та структури управління господарськими системами, уточнення змістовності функцій управління, заміни методів управління й оновлення управлінських технологій (у тому числі і за використання множиною суб'єктів господарювання трьох, обґрунтованих дослідниками у розробках [11; 12]) й найбільш ефективних комбінованих моделей поведінки);

III) *Розбудова простору реалізації дії національної системи сталого господарювання.* В межах третього напрямку має провадитися діяльність із розробки та впровадження на практиці комплексу специфічних механізмів та удосконалення нормативно-правового забезпечення у контексті підвищення ефективності функціонування самого простору реалізації дії специфічних механізмів сталого господарювання, що мають бути сукупністю найбільш дієвих важелів і системоутворюючих регуляторів. Останні (кожен із приведеного) формалізовані дослідниками, на першому етапі, в якості конкретного рівня складності за такими сферами управління. А саме: а) механізму формування фінансової основи національної системи сталого господарювання; б) механізму державного регулювання та управління відходами; в) механізму державного регулю-

вання та управління освоєнням природно-ресурсних активів; д) організаційного механізму управління процесом гармонізації сталого господарювання специфічної природи (розробленого за використання положень теорії струн), до складу якого включено чотири специфічних підмеханізми: гравітаційний, алармово-безпековий, резонансний, структурно-функціональний [13]. Саме вони визначають та забезпечують результативність реалізації дії НССГ, загалом, на певному етапі її функціонування (у повоєнному періоді).

При цьому, реалізація на практиці цих пріоритетних напрямів повоєнної відбудови має відбуватися синхронно, тобто саме управління цілеорієнтованими змінами в межах новоствореної НССГ слід починати одразу у декількох точках локалізації зусиль і, відповідно, одночасно на різних ієрархічних рівнях. Таким чином, реалізуючи стратегію «багатьох точок» трансформації сучасного метапростору, поступово поширюючись на суміжні територіальні простори управління (тобто, реалізуючи стратегію «кліну»). Задля досягнення визначеного ефекту

внаслідок трансформацій та активізації змін в межах метапростору проектної НССГ слід використати як новий, так і вже апробований на практиці інструментарій – процеси реструктуризації (а в його межах, реінжинірингу бізнес процесів), перереформатування, управління та розбудови інтеграційних платформ просторового управління (адекватний реальним процесам, які мають місце та відбуваються на етапі повоєнного функціонування національної соціально-економічної системи) з урахуванням та добром найбільш оптимального комплексу для кожного з трьох пріоритетних напрямів (тобто, просторів – за ключовими підсистемами НССГ) специфічного комплексу методів і засобів ціле орієнтованого управління, за якими й розбудовується проект дієвої НССГ, а в його межах, відповідно, і триади цільових підсистем:

- а) природно-ресурсного простору (табл. 1);
- б) простору поведінки множини суб'єктів господарювання (табл. 2);
- в) простору реалізації дії національної системи сталого господарювання (табл. 3).

Таблиця 1

Повоєнна розбудова підсистеми природно-ресурсного простору у складі національної системи сталого господарювання (НССГ): інструментарій, засоби та пріоритетні завдання *

Структурний формат НССГ та пріоритетні напрями повоєнної розбудови Підсистеми І	Пріоритетні локальні завдання з повоєнної розбудови НССГ за точками локалізації зусиль	Інструментарій перереформатування та повоєнної розбудови НССГ, а в її межах і природно-ресурсного простору	Комплекс реструктуризаційних методів повоєнної розбудови в межах НССГ – природно-ресурсного простору
І. Підсистема <i>природно-ресурсного простору</i> (ПРП). Перереформатування національного природно-ресурсного простору. Задіяння й освоєння раціональних масштабів ПРП у господарській діяльності з метою реалізації дії простору-імітатора внутрішніх ресурсів НССГ, її резервів і можливостей за урахування найвагоміших факторів зовнішнього й внутрішнього впливу на її функціонування задля забезпечення й раціоналізації освоєння природно-ресурсних активів національної соціально-економічної системи за усіма рівнями управління	А) Стратегічна реструктуризація ПРП у контексті досягнення довгострокової ефективності функціонування за рахунок раціоналізації масштабів освоєння, використання та трансформації природно-ресурсних активів; Б) Адаптаційна/прогресивна реструктуризація з метою адаптації ПРП до нових умов функціонування у агресивному зовнішньому середовищі при нарощенні вагомості впливу геополітичних, гео економічних, військових та інформаційних непередбачуваних факторів; В) Часткова/повна приватизація з імовірним поділом об'єктів господарювання або ж інкорпорація/ приєднання до інших чи злиття з іншими, потужнішими об'єктами господарювання	1. Формування й обґрунтування стратегічної мети та розробка стратегічної концепції розвитку ПРП. 2. Обґрунтування напрямів та інструментів реалізації мети з визначенням певної пріоритетної сфери та специфіки діяльності множини суб'єктів господарювання в межах ПРП. 3. Технічне та технологічне переозброєння, модернізація й оновлення виробництв ПРП при активізації й поглибленні використання засобів управління змінами. 4. Реструктуризація активів та фінансова реструктуризація при реформуванні балансу суб'єктів господарювання ПРП із реорганізацією боргів та капіталу, ліквідацією (перепрофілювання) збиткових виробництв, продажем (орендою) основних виробничих засобів, збільшення питомої ваги основного капіталу, погашенням короткострокової заборгованості, поповненням оборотних засобів тощо. 5. Корпоративна реструктуризація об'єктів господарювання ПРП із їх реорганізацію та створенням нових юридичних осіб/ нових організаційно-правових форм сталого господарювання або ж цілеорієнтованим перепрофілюванням об'єктів сталого господарювання, які функціонують в межах національного ПРП. При цьому, орієнтиром стає – якісна зміна взаємовідносин між усіма учасниками процесу сталого господарювання	1. Децентралізація управління. 2. Скорочення комунікаційної вертикалі та часу прийняття рішень. 3. Забезпечення гнучкості організації виробництва та освоєння природно-ресурсних активів. 4. Створення гнучких підприємницьких структур. 5. Формування концептуальних центрів прибутку та раціоналізації витрат. 6. Управління проектами. 7. Інтеграції розробки, розбудови та виробництва й освоєння природно-ресурсних активів. 8. Корпоративні інформаційні методи та технології з високим рівнем інформаційної безпеки з використанням когнітивно-апелятивних методів великих та малих вибірок

* Сформовано, обґрунтовано та систематизовано у табличному вигляді авторами даного дослідження.

Повоєнна розбудова підсистеми простору поведінки множини суб'єктів господарювання у складі національної системи сталого господарювання: інструментарій, засоби та пріоритетні завдання *

Структурний формат НССГ та пріоритетні напрями повоєнної розбудови Підсистеми II	Пріоритетні локальні завдання з повоєнної розбудови НССГ за точками локалізації зусиль	Інструментарій переформатування та повоєнної розбудови НССГ, а в її межах – простору поведінки множини суб'єктів господарювання	Комплекс реструктуризаційних методів повоєнної розбудови в межах НССГ простору поведінки множини суб'єктів господарювання
1	2	3	4
<p>II. Підсистема простору поведінки множини суб'єктів господарювання (ППМСГ)</p> <p>Формування нового формату простору поведінки множини суб'єктів господарювання за наслідками зміни структури управління, уточнення функцій управління, зміни методів управління і оновлення технологій управління за використання множиною суб'єктів господарювання трьох найбільш ефективних комбінованих моделей поведінки</p>	<p>А) Реорганізація усієї сукупності об'єктів сталого господарювання (різної форми власності) із перетворенням та перебудовою організаційної структури і, загалом, системи управління при кардинальному оновленні основних засобів та виробничого потенціалу;</p> <p>Б) Реформування об'єктів господарювання (різної форми власності) зі зміною принципів діяльності за паритетом підвищення ефективності, зниження витрат виробництва та покращення фінансово-економічних результатів діяльності, навіть, у агресивних умовах функціонування НССГ;</p> <p>В) Операційна реструктуризація об'єктів сталого господарювання з комплексом дієвих заходів у напрямі удосконалення управління задля обґрунтування й досягнення суттєво покращених показників поточної діяльності та відновлення позитивних змін у платоспроможності;</p> <p>Г) Тотальний синхронний реінжиніринг бізнес-процесів усіма суб'єктами господарювання;</p> <p>Д) Проведення (паралельно на перших етапах розбудови НССГ) як реактивної (тимчасово), так і активної (глибинної) реструктуризації ППМСГ (довгостроково)</p>	<p>1. Розробка та використання на практиці суб'єктами господарювання нового (угодженого й погодженого усією множиною учасників процесу сталого господарювання) нового організаційно-управлінського інструментарію управління сталим господарюванням.</p> <p>2. Погодження, коригування, уточнення й узгодження цільових та специфічних виробничо-економічних завдань множиною суб'єктів господарювання, які задіяні у процесах сталого розвитку на певній території з інкорпорацією їх систем управління до загальної системи управління НССГ.</p> <p>3. Розробка та реалізація нової маркетингової й фінансово-економічної політики в межах єдиної системи маркетингу ППМСГ у контексті досягнення на цій основі суттєвого зростання ефективності та підвищення якості господарювання.</p> <p>4. Застосування та використання операційного інструментарію реструктуризації, розробленого спеціально для специфічних умов функціонування певного об'єкту господарювання, при повній трансформації організаційної й виробничо-господарської сфери ППМСГ із оновленням виробництва та кардинальним підвищенням їх конкурентоспроможності.</p> <p>5. Елімінація вагомості впливу низки найбільш деструктивних внутрішніх факторів (з огляду на сучасний стан національної соціально-економічної системи), розмежованих за природою: суспільно-політичних, соціально-економічних, військово-економічних, економіко-психологічних та інтелектуальних.</p> <p>6. Застосування на практиці комбінованих моделей поведінки множини суб'єктів господарювання на певному етапі розбудови НССГ: монетарно-підприємницької (інноваційної); маркетингово-інвестиційної; адаптивно-каверної когнітивної.</p> <p>7. Створення множиною суб'єктів господарювання ППМСГ єдиної фінансової структури з виділенням центрів фінансової відповідальності для кожної території.</p> <p>8. Використання (тимчасово), частково непопулярного, інструментарію реактивної реструктуризації при зміні структури власності певних об'єктів, що функціонують в межах ППМСГ (зменшення кількості робочої сили та зарплати, соціальних і виробничих активів збиткових об'єктів господарювання тощо).</p> <p>9. Застосування (у довгостроковій перспективі) за певними об'єктами (за погодженням між усіма суб'єктами господарювання) радикального інструментарію глибинної реструктуризації (інвестування в нове та найсучасніше об-</p>	<p>1. Створення та масштабування гнучких підприємницьких структур.</p> <p>2. Скорочення (з узгодженням оптимальної структури зв'язків) комунікаційної вертикалі та часу на прийняття рішень.</p> <p>3. Структурні інтеграційні інструменти оптимізації.</p> <p>4. Корпоративні інформаційні технології з алармово-безпековою взаємодією.</p> <p>5. Алармова система стимулювання й контролювання результатів діяльності.</p> <p>6. Управління координацією та узгодженням рішень.</p> <p>7. Реінжиніринг бізнес-процесів, в цілому, та за їх складовими, зокрема, а також методи фінансування.</p> <p>8. Розвитку персоналу та корпоративної культури сталого господарювання.</p> <p>9. Гнучкості й адаптивності виробничих, фінансово-економічних та соціальних процесів.</p> <p>10. Управління проектами та ABC/ABM – методології за принципами вартісного аналізу бізнес-процесів.</p> <p>11. Управління якістю за використання принципів TQM – методології.</p> <p>12. Управління знаннями за паритетом принципових положень адаптивно-каверної когнітивної поведінки.</p> <p>13. Методів, що передбачені CASE-інструментами, засобами моделювання та «активної» графіки, а також за використанням динамічних експертних систем.</p> <p>14. Перманентного підвищення кваліфікації та раціоналізації системи управління сталим господарюванням.</p> <p>15. Глибокого навчання (Machine Learning) de «Código Abierto» й отримання інформаційно-технологічних навичок для обґрунтування варіантів управлінських рішень.</p> <p>16. Когнітивно-орієнтованої ідентичності за змістом управлінського, професійного та соціального досвіду.</p>

Закінчення табл. 2

1	2	3	4
		ладнання й технології з активізацією структурних змін, покращенням організаційної структури, створенням нових каналів збуту), просторовою диференціацією розвитку зовнішніх та внутрішніх ринків – за результатами підготовки, уточнення й коригування загального стратегічного бізнес і маркетингового планів ППМСГ	17. Ідентифікації та обґрунтування ієрархічно-структурних компонент інтегральної ідентичності керівників. 18. Інформаційно-методичні та когнітивно-інформаційні методи і засоби. 19. Структурно-казуальні методи (моделювання, сценарні, оцінювання). 20. Статистично-економетричні методи прийняття рішень. 21. Раціоналізації комунікацій та логістичних зв'язків за використання технологічно-залежних (високого рівня інтелектуалізації) інформаційних процесів в управлінні сталим господарюванням

* Сформовано, визначено, обґрунтовано та систематизовано у табличному вигляді авторами даного дослідження.

Таблиця 3

Повоєнна розбудова простору реалізації дії національної системи сталого господарювання: інструментарій, засоби та пріоритетні завдання *

Структурний формат НССГ та пріоритетні напрями повоєнної розбудови Підсистеми III	Пріоритетні локальні завдання з повоєнної розбудови НССГ за точками локалізації зусиль	Інструментарій переформатування та повоєнної розбудови НССГ, а в її межах – простору реалізації її дії	Комплекс методів повоєнної розбудови в межах НССГ – простору реалізації її дії
1	2	3	4
III. Підсистема простору реалізації дії НССГ у складі чотирьох механізмів (ПРД_НССГ). Розбудова простору реалізації дії національної системи сталого господарювання. Удосконалення та нормативно-правове забезпечення ефективності функціонування простору реалізації дії чотирьох специфічних механізмів сталого господарювання, що є сукупністю найбільш дієвих важелів та системуютьворюючих регуляторів, формалізованих в якості конкретного рівня складності	А) Розробка та затвердження програми реструктуризації з визначенням завдань, шляхи, способів, умов досягнення цілей, майбутніх та поточних заходів, обсягів необхідних ресурсів та їх джерел; Б) Розробка, узгодження, прийняття та реалізація дії на практиці квартету специфічних механізмів ПРД_НССГ; В) Розробка та погодження між множиною суб'єктів сталого господарювання нової Концепції покращення бізнес-процесів в межах ПРД_НССГ; Г) Радикалізація реінжинірингу бізнес-процесів в межах ПРД_НССГ; Д) Розробка, узгодження зі стратегічними цілями	1. Виконання комплексної бізнес-діагностики сукупності об'єктів сталого господарювання з розробкою та узгодженням прогнозу фінансово-економічної моделі ПРД_НССГ (з обґрунтуванням декількох альтернативних варіантів). 2. Розробка, прийняття (на національному рівні) та узгодження між множиною суб'єктів сталого господарювання інструментарію (а також із топ-корелянтами) загального механізму формування фінансової основи національної системи сталого господарювання, а за результатами його затвердження, опрацювання (і реалізація) локальних механізмів відповідної природи. 3. Розробка та прийняття (затвердження на національному рівні) механізму державного регулювання та управління відходами, у відповідності з яким, розроблення відповідної природи субмеханізмів для певних територій та їх реалізація на практиці. 4. Нормативно-правове удосконалення та затвердження нового інструментарію механізму державного регулювання та управління освоєнням природно-ресурсних активів, за чим, реалізація його дії у загальному просторі НССГ. 5. Розробка, погодження та затвердження суб'єктами управління НССГ організаційного механізму управління процесом гармонізації сталого господарювання з опрацюванням (додатком) інструментарію, а також із визначенням умов і обґрунтуванням вимог до реалізації дії чотирьох підмеханізмів, інкорпорованих до його складу: гравітаційного, алармово-безпекового	1. Прямого та опосередкованого регулювання діяльності суб'єктів сталого господарювання. 2. Узгодження державних стандартів і нормування. Фінансування діяльності у сфері сталого господарювання. 3. Контролювання нормативних вимог до якості. Сертифікації технологій, продукції, послуг. 4. Управління відходами. 5. Управління гармонізацією сталого господарювання. 6. Оптимізації системи податків та рівнів оподаткування за паритетом встановлення пільг в оподаткуванні діяльності суб'єктів сталого господарювання. 7. Пільгового кредитування діяльності суб'єктів сталого господарювання та пільгового митного регулювання діяльності у площині нарощення обсягів експорту. 8. Контролювання за виконання законодавчих та нормативних актів, а також загальної програми реструктуризації. 9. Встановлення соціально-економічних норми і нормативів та ліцензування діяльності. 10. Кардинальної перебудови та переформатування бізнес-процесів.

1	2	3	4
	ПРД_НССГ нового проекту моделі з реінжинірингу бізнес-процесів та реалізація його у практиці управління	вого, резонансного, структурно-функціонального. 6. Застосування усією множиною суб'єктів господарювання інструментарію удосконалення бізнес-процесів. Зокрема: методики швидкого аналізу рішення (FAST); бенчмаркінгу процесів сталого господарювання (з порівнянням результатів із кращими еквівалентними процесами задля усунення/елімінування/передбачення небажаних відхилень); перепроєктування, за потребою, процесів сталого господарювання; радикального реінжинірингу бізнес-процесів в межах ПРД_НССГ тощо. 7. Реалізація на практиці нової моделі реінжинірингу бізнес-процесів в межах ПРД_НССГ із: а) узгодженням цілей проекту реінжинірингу зі стратегічними цілями господарського активу; б) мотивацією проекту реінжинірингу у відповідності до зацікавленості множини суб'єктів господарювання та компетентність керівництва; в) готовністю господарського активу в цілому та кадрового потенціалу, зокрема, до змін; г) використовуваними засобами ефективного управління змінами; д) технологічним забезпеченням (новими методами та засобами управління) та консультаційним забезпеченням процесів сталого господарювання; ж) врахуванням вагомості впливу факторів зовнішнього та внутрішнього середовища функціонування НССГ; з) можливістю достатнього фінансування нового проекту реінжинірингу бізнес-процесів	11. Сегментування діяльності по управлінню сталим господарюванням та стратегічними змінами. 12. Адміністративно (організаційно)-розпорядчі методи. 13. Методи організаційного проєктування і регламентування. 14. Статистично-економетричні методи. 15. Структурно-казуальні методи (моделювання, сценарні); 16. Когнітивно-апелятивні методи і засоби. 17. Когнітивної еквівалентності та регуляції активності й реактивності системи управління сталим господарювання, загалом. 18. Створення інтелектуальної соціально-економічної системи з характеристиками високого рівня поле залежності й поле незалежності, рефлексивності, гнучкості та імпульсивності

* Обґрунтовано, визначено та систематизовано у табличному вигляді авторами даного дослідження.

Зазначимо, що за результатами розбудови тріади цих підсистем (просторів) і забезпечується реалізація дії та поступове удосконалення НССГ в умовах функціонування у агресивному середовищі та при постійному нарощенні масштабів деструктивного впливу внутрішніх факторів мета системи.

Однак, вважаємо за доцільне визнати і вказати на найбільш суттєву особливість процесів формування, розбудови та введення у повоєнний період проекту авторської НССГ: наразі, універсального стандартизованого алгоритму, а також оптимального комплексу інструментарію переформатування, створення й розбудови відповідного типу метасистем (управління сталим господарюванням), поки що, ще не існує.

Тож, враховуючи вказане, автори дослідження пропонують до використання, при формуванні алгоритму повоєнної розбудови проекту НССГ, комплекс загальних принципів побудови за пріоритетними напрямками її функціонування, а також комплексний інструментарій розв'язання поставлених завдань і, відповідно, найбільш дієві методи конструювання метасистем ефективного управління. При цьому, добір і обґрунтування доцільності застосування останніх (див. табл. 1-3) пропонується авторами виконати за використання:

а) процесного підходу з виділенням, в межах потоків організації – цілої мережі процесів сталого господарювання та ідентифікації ефектів (внаслідок реалізації функцій із управління ними), базових точок локалізації зусиль за паритетом створення простору трьох підсистем такого формату, що реалізація їхньої дії забезпечить вільне і скореговане протікання у внутрішньому середовищі НССГ квартету потоків процесів – базових для забезпечення сталого розвитку (економічних, виробничих, соціальних і природно-ресурсних);

б) визначеного й обґрунтованого дослідниками, в якості найдієвішого, комплексу методів і заходів, доцільність яких доведено і, відповідно, запропоновано до використання з метою забезпечення та підвищення ефективності управління сталим господарюванням в ресурсних обмеженнях, переформатування та розбудови нової регіональної карти України, формування інтеграційних платформ просторового управління [14-18].

Слід вказати на те, що методи і засоби реінжинірингу бізнес-процесів (перепроєктування), що є, наразі, найбільш радикальними із всіх, пропонованих усталеними підходами інструментів із забезпечення (підвищення) результативності господарювання, характеризуються в якості кардинальної

інновації та переформатування процесу господарювання. Оскільки, вони, в основному, ґрунтуються на інноваціях та творчих здібностях суб'єктів господарювання. Саме зазначене і дозволить знизити витрати та тривалість циклу (на 60,0-90,0%) і ступінь загрозовості помилок при прийнятті управлінських рішень (на 40,0-70,0%) [19] на міжфункціональному рівні. При цьому, для реалізації наміченої програми із повоєнної розбудови, наприклад, Підсистеми II (див. рисунок) в межах проектної НССГ, необхідно:

а) між усіма учасниками процесу сталого господарювання (власниками, стейкхолдерами, суб'єктами управління тощо) розподілити (за результатами їх узгодження) ролі, обов'язки та відповідальність кожного;

б) забезпечити учасників сталого господарювання відповідною нормативною, методичною та інструментальною підтримкою;

в) визначити й обґрунтувати масштаби, терміни та режими фінансування.

Рисунок. Концептуальна схема повоєнної розбудови національної системи сталого господарювання за пріоритетними напрямками на засадах реалізації концептуального проекту реструктуризації господарської системи

Авторська розробка.

Поряд із зазначеним, слід зважати і на те, що повоєнна розбудова (за новим форматом) НССГ такі:

а) імовірніше, утисне інтереси певних суб'єктів господарювання (і, відповідно, окремих суб'єктів управління вищого рівня), про що мають бути повідомлені як усі учасники, так і суб'єкти управління;

б) інтенсивна реалізація цієї програми (у зв'язку з можливим виснаженням – фізичним, фінансовим, технологічним, психологічним, мотиваційним тощо) не може тривати більш ніж один – два роки;

в) поверхова концентрація окремих суб'єктів господарювання (за певними видами економічної діяльності), відмова від реалізації процедур із взаємоузгодження рішень між усіма учасниками та не-

ґрунтовна зосередженість на процедурах ранжування (за вагомістю значення для окремих топ-корелянтів) певних бізнес-процесів, може призвести до суттєвих втрат.

Отже, попередньо, усі учасники розбудови НССГ мають узгодити проектну модель із реінжинірингу бізнес-процесів, поряд, із координацію цілей за кожним пріоритетним напрямом із загальними цілями самого проекту НССГ, мотивацією останнього, забезпечивши оптимальне узгодження інтересів та підвищення компетентності суб'єктів управління сталим господарюванням, а також визначення готовності кожного економічного об'єкту до змін (використовуючи при цьому, сучасні технології ефективного управління змінами та інженерну дисципліну).

Щодо узгодження проектної моделі реінжинірингу бізнес-процесів, яка обґрунтовується за Підсистемою/пріоритетом «Формування нового формату простору поведінки множини суб'єктів господарювання», то її використання (у контексті забезпечення високого рівня результативності управління господарським активом) має передбачати застосування концептуальної, цільової, системної, мережевої та орієнтованої на знання моделей інженерії. А, останнє імовірно в ході реалізації на практиці лише у разі виконання цільових та специфічних функцій суб'єктами управління сталим господарюванням (*Зауважимо, що під час їх визначення та розподілу можуть виникнути проблеми з пошуком компромісів між суб'єктами різних економічних об'єктів, які можна усунути за умови використання CASE-інструментів, засобів моделювання та «активної» графіки, а також динамічних експертних систем*), визначених за принципами «процесно-орієнтованого концепту стратегічного управління розвитком економічного об'єкту» [20], до яких інкорпоровано та синхронізовано базові положення системного, синергетичного, процесного й стратегічного підходів, які, відповідно, доповнюють один одного і формують нове розуміння про управління сталим господарюванням у довгостроковій перспективі (у післявоєнному періоді).

Отже, узагальнюючи приведені вище обґрунтування, а також репрезентовані авторами дослідження вище(у табл. 1 – 3) завдання, інструментарій та методи за кожним із трьох пріоритетних напрямів, зазначимо наступне:

повоєнна розбудова проекту національної системи сталого господарювання має мати формат концептуальної схеми, розробленої за використання концепту реалізації процесів реструктуризації господарської системи за чотирма базовими для сталого розвитку процесами: економічними, виробничими, соціальними, природно-ресурсними (див. рисунок). З цього, дослідниками і запропоновано до використання на практиці адекватну сучасному

стану концептуальну схему повоєнної розбудови національної системи сталого господарювання за трьома пріоритетними напрямками й об'єктами локалізації зусиль. У її межах передбачено необхідність запровадження нових моделей як системи, так і структури управління природно-ресурсним активом, а також введення моделі реінжинірингу управління господарським активом. Визнано нагальність, на першому етапі, забезпечити за трьома напрямками дію чотирьох специфічних механізмів: формування фінансової основи національної системи сталого господарювання; державного регулювання та управління відходами; державного регулювання та управління освоєнням природно-ресурсних активів; організаційного механізму управління процесом гармонізації сталого господарювання.

Висновки. Певним чином підсумовуючи результати дослідження у цій площині, признаємо, що у дослідженні сформовано та обґрунтовано три пріоритетні напрями повоєнної розбудови національної системи сталого господарювання (НССГ), що передбачають їх реалізацію за концептом нової моделі реструктуризації господарської системи [21; 22], а, саме: переформатування національного природно-ресурсного простору; формування нового формату простору поведінки множини суб'єктів господарювання; розбудова простору реалізації дії національної системи сталого господарювання. Конкретизовано комплекс локальних завдань за кожним із трьох пріоритетних напрямів повоєнної розбудови національної системи сталого господарювання задля досягнення визначеної цілі. Вказане виконано з деталізацією та розмежуванням специфічного інструментарію переформатування за використанням найдієвіших, на сучасному етапі нарощення суспільно-політичних і військових загроз і ризиків, методів і управлінських засобів, необхідних для реалізації на практиці концептуальної схеми (див. рисунок), що описано змістовністю завдань за конститутивно-ключовими пріоритетами при проведенні реструктуризації національного господарського простору в ресурсних обмеженнях.

Література

1. Микитенко В. В. Типізація систем сталого господарювання та формалізація їхніх базових моделей. *Наука та наукознавство*. 2022. № 3 (117). С. 21–35. DOI: <https://doi.org/10.15407/sofs2022.03.021>.
2. Бистряков І. К., Клиновий Д. В. Бізнес-екосистемний концепт забезпечення сталого господарювання. *Економіка природокористування і сталий розвиток*. 2020. № 8 (27). С. 21–27.
3. Хвесик М. А., Бистряков І. К., Клиновий Д. В. Просторова організація та напрями використання природного багатства України. *Економіка України*. 2016. № 7 (656). С. 46–65.
4. Бистряков І. К. Шляхи реструктуризації господарських систем. Київ: ІЕПСР НАН України, 2022. URL: <https://ecos.kiev.ua/news/view/1196> (дата звернення 15.11.2022 р.).
5. Бистряков І. К., Микитенко В. В. Забезпечення стійкості господарських систем на основі домінант гомеостазу. *Наука та наукознавство*. 2021. № 2 (112). С. 29–41. DOI: <https://doi.org/10.15407/sofs2021.02.029>.
6. Стойко О. М. Трансформація політичних інститутів у сучасних перехідних суспільствах: монографія. Київ: Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України; «Логос», 2016. 416 с.
7. Бистряков І. К., Клиновий Д. В. Гармонізація інтересів стейкхолдерів у системі сталих фінансів. *Економіка природокористування і сталий розвиток*. 2021. № 10 (29). С. 30–38. DOI: [https://doi.org/10.37100/2616-7689.2021.10\(29\).4](https://doi.org/10.37100/2616-7689.2021.10(29).4).
8. Смолянук В. Ф. Системні засади національної безпеки України. *Вісник Національного університету "Юридична академія України імені Ярослава Мудрого". Серія: Політологія*. 2018. № 2. С. 107–126. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnuiaur_2018_2_11. DOI: <https://doi.org/10.21564/2075-7190.37.133543>.
9. Співак В. М. Політико-правовий та соціокультурний виміри глобалізації: монографія. Київ: Логос, 2011. 416 с.

10. Микитенко В. В. Формування тріади просторових механізмів забезпечення траєкторії сталого господарювання. Київ: ІЕПСР НАН України, 2023. URL: <https://ecos.kiev.ua/news/view/1211> (дата звернення: 16.01.2023 р.).
11. Микитенко В. В. Базові моделі поведінки множини суб'єктів господарської діяльності. Київ: ІЕПСР НАН України, 2022. URL: <https://ecos.kiev.ua/news/view/1144> (дата звернення: 04.01.2023 р.).
12. Микитенко В. В. Принципи побудови адаптивно-каверної когнітивної моделі поведінки суб'єктів господарської діяльності. Київ: ІЕПСР НАН України. URL: <http://ecos.kiev.ua/news/view/1145> (дата звернення 4.11.2022 р.).
13. Mykytenko, V., Rogov, P. & Tkach, I. The organizational mechanism for managing the process of harmonization of sustainable management in conditions of increasing threats and risks. *Journal of Scientific Papers «Social Development and Security»*. 2022. Vol. 12(4). С. 95-111. DOI: <https://doi.org/10.33445/sds.2022.12.4.9>.
14. Микитенко В. В., Драган І. В. Інформаційно-методичні аспекти розбудови платформ просторового управління природно-ресурсними активами в ресурсних обмеженнях. *Економіка, управління та адміністрування*. 2020. № 2 (92). С. 15–21. URL: <http://ema.ztu.edu.ua/article/view/207984>. DOI: [https://doi.org/10.26642/ema-2020-2\(92\)-15-21](https://doi.org/10.26642/ema-2020-2(92)-15-21) (дата звернення: 04.01.2023 р.).
15. Микитенко В. В. Інформаційно-методичне забезпечення інтеграційних платформ просторового управління природно-ресурсними активами. *Модернізація економіки: сучасні реалії, прогностичні сценарії та перспективи роз-витку*: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (28.04.2020 р., м. Херсон), Херсонський національний технічний університет. Херсон: Вид-во ФОП Вишемирський В. С., 2020. С. 356–359.
16. Микитенко В., Рогов П., Хомик М., Хорошилова С., Білецький, О. Формалізація процесу сталого господарювання в тривимірній системі координат: час – гроші – покриття простору. *Соціальний розвиток і безпека*. 2021. № 11(6). С. 231-247. DOI: <https://doi.org/10.33445/sds.2021.11.6.18>.
17. Микитенко В. В. Системні підходи до управління процесом гармонізації інтересів суб'єктів господарювання. Київ: ДУ ІЕПСР НАН України. 2021. URL: <http://ecos.kiev.ua/news/view/1113> (дата звернення: 04.01.2023 р.).
18. Микитенко В. В. Структура організаційних засобів управління процесом гармонізації сталого господарювання. *Драйвери інновацій в економіці та фінансах: глобальні виклики та перспективи*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 27 жовтня 2021 р.). Київ: КНЕУ, 2021. С. 110–112.
19. Шуляр Р. В. Розвиток економіко-управлінського інструментарію забезпечення бізнес-процесів: моделювання, регулювання та економічне обґрунтування: монографія. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. 276 с.
20. Плахотнік О. О. Напрямки розвитку процесів реінжинірингу систем управління в умовах інноваційної економіки. *Економічний вісник Дніпровського державного технічного університету*. 2021 №1 (2). URL: <http://econvisnyk.dstu.dp.ua/article/view/232573> (дата звернення: 16.01.2023 р.). DOI: [https://doi.org/10.31319/2709-2879.2021iss1\(2\).232573pp47-55](https://doi.org/10.31319/2709-2879.2021iss1(2).232573pp47-55).
21. Бистряков І. К., Микитенко В. В. Переформатування просторової системи управління природно-ресурсними активами. *Економіка природокористування і сталий розвиток*. 2018. № 1–2 (20 – 21). С. 37–42. DOI: [https://doi.org/10.37100/2616-7689/2018/1-2\(21-22\)/7](https://doi.org/10.37100/2616-7689/2018/1-2(21-22)/7).
22. Ihor Lytsur, Viktoriia Mykytenko, Oksana Bondar-Pidhurska. Grouping Risks and Threats of Spatial Management of Natural Resource Assets in the National Economy System. Atlantis Press. *Advances in Economics, Business and Management Research*. 2021. Vol. 167. P. 32-37. URL: <https://www.atlantis-press.com/proceedings/ermi-21/125952856> (дата звернення: 15.01.2023 р.).

References

1. Mykytenko, V. V. (2022). Typizatsiia system staloho hospodariuvannia ta formalizatsiia yikhnikh bazovykh modelei [Typing Sustainable Management Systems and Formalizing Their Basic Models]. *Nauka ta naukoznavstvo – Science and Science of Science*, Vol. 3 (117), pp. 21–35. DOI: <https://doi.org/10.15407/sofs2022.03.021> [in Ukrainian].
2. Bystriakov, I. K., Klynovyi, D. V. (2020). Biznes-ekosystemnyi kontsept zabezpechennia staloho hospodariuvannia [Business-ecosystem concept of sustainable management]. *Ekonomika pryrodokorystuvannia i stalyy rozvytok – Economics of nature use and sustainable development*, Vol. 8 (27), pp. 21–27. DOI: [https://doi.org/10.37100/2616-7689/2020/8\(27\)/3](https://doi.org/10.37100/2616-7689/2020/8(27)/3) [in Ukrainian].
3. Khvesyuk, M. A., Bystriakov, I. K., Klynovyi, D. V. (2016). Prostorova orhanizatsiia ta napriamy vykorystannia pryrodnoho bahatstva Ukrainy [Spatial organization and directions of use of Ukraine's natural wealth]. *Ekonomika Ukrainy – Economy of Ukraine*, Vol. 7, pp. 46 – 65 [in Ukrainian].
4. Bystriakov, I. K. (2022). Shliakhy restrukturyzatsii hospodarskykh system [Ways of restructuring economic systems]. Kyiv, IEPSSR NAS of Ukraine. Retrieved from <https://ecos.kiev.ua/news/view/1196> [in Ukrainian].
5. Bystriakov, I. K. & Mykytenko, V. V. (2021). Zabezpechennia stiikosti hospodarskykh system na osnovi dominant homeostazu [Ensuring the stability of economic systems by the dominants of homeostasis]. *Nauka ta naukoznavstvo – Science and Science of Science*, Vol. 2(112), pp. 29-41. DOI: <https://doi.org/10.15407/sofs2021.02.029> [in Ukrainian].
6. Stoiko, O. M. (2016). Transformatsiia politychnykh instytutiv u suchasnykh perekhidnykh suspilstvakh [Transformation of political institutions in modern transitional societies]. Kyiv, Institute of State and Law named after. V. M. Korytsky of NAS of Ukraine; "Logos". 416 p. [in Ukrainian].
7. Bystriakov, I. K., Klynovyi, D. V. (2021). Harmonizatsiia interesiv stejkkholderiv u systemi stalyykh finansiv [Harmonization of stakeholders' interests in the system of sustainable finance]. *Ekonomika pryrodokorystuvannia i stalyy rozvytok – Economics of nature use and sustainable development*, Vol. 10 (29), pp. 30-38. DOI: [https://doi.org/10.37100/2616-7689.2021.10\(29\).4](https://doi.org/10.37100/2616-7689.2021.10(29).4) [in Ukrainian].
8. Smolianiuk, V. F. (2018). Systemni zasady natsionalnoi bezpeky Ukrainy [System principles of national security of Ukraine]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Iurydychna akademiia Ukrainy imeni Yaroslava Mudroho". Seriia : Politolohiia. – Bulletin of the National University "Law Academy of Ukraine named after Yaroslav the Wise". Series: Political science*, 2, pp. 107-126. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnuuaup_2018_2_11. DOI: <https://doi.org/10.21564/2075-7190.37.133543>. [in Ukrainian].
9. Spivak V. M. (2011). Polityko-pravovy i ta sotsiokulturny vymiry hlobalizatsii [Political, legal and socio-cultural dimensions of globalization]: monohrafiia. Kyiv, Lohos. 416 p. [in Ukrainian].
10. Mykytenko, V. V. (2023). Formuvannia triady prostorovykh mekhanizmiv zabezpechennia traiektorii staloho hospodariuvannia [Formation of the triad of spatial mechanisms for ensuring the trajectory of sustainable management]. Kyiv, IEPSSR NAS of Ukraine. Retrieved from <https://ecos.kiev.ua/news/view/1211> [in Ukrainian].

11. Mykytenko, V. V. (2022). Bazovi modeli povedinky mnozhyzny subiektiv hospodarskoi diialnosti [Basic models of the behavior of a number of subjects of economic activity]. Kyiv, IEPSSR NAS of Ukraine. Retrieved from <http://ecos.kiev.ua/news/view/1144> [in Ukrainian].
12. Mykytenko V. V. (2022). Pryntsyipy pobudovy adaptivno-kavernoi kohnityvnoi modeli povedinky subiektiv hospodarskoi diialnosti [Principles of building an adaptive-cavern cognitive model of the behavior of subjects of economic activity]. Kyiv, IEPSSR NAS of Ukraine. Retrieved from <http://ecos.kiev.ua/news/view/1145> [in Ukrainian].
13. Mykytenko, V., Rogov, P. & Tkach, I. (2022). The organizational mechanism for managing the process of harmonization of sustainable management in conditions of increasing threats and risks. *Journal of Scientific Papers «Social Development and Security»*, 12(4), pp. 95-111. DOI: <https://doi.org/10.33445/sds.2022.12.4.9>.
14. Mykytenko, V. V., Drahan, I. V. (2022). Informatsiino-metodychni aspekty rozbudovy platform prostорового upravlinnia pryrodno-resursnyimi aktyvamy v resursnykh obmezheniakh [Information and methodological aspects of developing platforms of spatial management of natural assets in resource limitations]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia – Economics, Management and Administration*, 2 (92), pp. 15–21. Retrieved from <http://ema.ztu.edu.ua/article/view/207984>. DOI: [https://doi.org/10.26642/ema-2020-2\(92\)-15-21](https://doi.org/10.26642/ema-2020-2(92)-15-21) [in Ukrainian].
15. Mykytenko, V. V. (2020). Informatsiino-metodychne zabezpechennia intehratsiinykh platform prostорового upravlinnia pryrodno-resursnyimi aktyvamy [Informational and methodical provision of integration platforms for spatial management of natural resource assets]. *Modernizatsiia ekonomiky: suchasni realii, prohnozni stsennarii ta perspektyvy roz-vytku – Modernization of the economy: current realities, predictive scenarios and prospects for development: Proceedings of the II International Scientific and Practical Conference*. (pp. 356–359). Kherson, FOP Vyshemyrskyi V. S. [in Ukrainian].
16. Mykytenko, V., Rohov, P., Khomyk, M., Khoroshylova, S., Biletskyi, O. (2021). Formalizatsiia protsesu staloho hospodariuvannia v tryvymirni systemi koordynat: chas – hroshi – pokryttia prostoru [Formalization of the sustainable management process in a three-dimensional coordinate system: time – money – space coverage]. *Sotsialnyi rozvytok i bezpeka – Social development and security*, 11(6), pp. 231-247. DOI: <https://doi.org/10.33445/sds.2021.11.6.18> [in Ukrainian].
17. Mykytenko, V. V. (2021). Systemni pidkhody do upravlinnia protsesom harmonizatsii interesiv subiektiv hospodariuvannia [Systemic approaches to managing the process of harmonization of the interests of business entities]. Kyiv, DU IEPSSR NAS of Ukraine. Retrieved from <http://ecos.kiev.ua/news/view/1113> [in Ukrainian].
18. Mykytenko, V. V. (2021). Struktura orhanizatsiinykh zasobiv upravlinnia protsesom harmonizatsii staloho hospodariuvannia [The structure of organizational means of managing the process of harmonization of sustainable management]. *Draivry innovatsii v ekonomitsi ta finansakh: hlobalni vykyky ta perspektyvy – Drivers of innovation in the economy and finance: global challenges and prospects: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference*. (pp. 110-112). Kyiv, KNEU [in Ukrainian].
19. Shuliar, R. V. (2018). Rozvytok ekonomiko-upravlinskoho instrumentarii zabezpechennia biznes-protsesiv: modeliuvannia, rehuliuuvannia ta ekonomichne obruntuuvannia [Development of economic and management tools for ensuring business processes: modeling, regulation and economic substantiation]. Lviv, Lvivska politekhnika. 276 p. [in Ukrainian].
20. Plakhotnik, O. O. (2021). Napriamky rozvytku protsesiv reinzhynirynhu system upravlinnia v umovakh innovatsiinoi ekonomiky [Development directions of the reengineering processes of management systems in the conditions of the innovative economy]. *Ekonomichniy visnyk Dniprovskoho derzhavnoho tekhnichnoho universytetu – Economic Bulletin of the Dnipro State Technical University*, 1(2), pp. 47-55. Retrieved from <http://econvisnyk.dstu.dp.ua/article/view/232573>. DOI: [https://doi.org/10.31319/2709-2879.2021iss1\(2\).232573pp47-55](https://doi.org/10.31319/2709-2879.2021iss1(2).232573pp47-55) [in Ukrainian].
21. Bystriakov, I. K., Mykytenko, V. V. (2018). Pereformatuvannia prostоровoi systemy upravlinnia pryrodno-resursnyimi aktyvamy [Reformatting of the spatial management system of natural resource assets]. *Ekonomika pryrodokorystuvannia i stalyy rozvytok – Environmental Economics and Sustainable Development*, Vol. 1–2 (20 – 21), pp. 37 – 42. DOI: [https://doi.org/10.37100/2616-7689/2018/1-2\(21-22\)/7](https://doi.org/10.37100/2616-7689/2018/1-2(21-22)/7) [in Ukrainian].
22. Ihor Lytsur, Viktoriya Mykytenko, Oksana Bondar-Pidhurska. (2021). Grouping Risks and Threats of Spatial Management of Natural Resource Assets in the National Economy System. Atlantis Press. *Advances in Economics, Business and Management Research*, Vol. 167, pp. 32-37. Retrieved from <https://www.atlantis-press.com/proceedings/ermi-21/125952856>.

Микитенко В. В., Бондар-Підгурська О. В. Напрями повоевної розбудови національної системи сталого господарювання

Мета статті полягає у визначенні, формуванні та обґрунтуванні пріоритетних напрямів повоевної розбудови національної системи сталого господарювання в ресурсних обмеженнях. У дослідженні застосовано методи аналізу та синтезу, узагальнення, табличний, графічний, лінійної кореляції, забезпечення інтеграційних платформ просторового управління природно-ресурсними активами, аналізу організаційних можливостей управління змінами, регулювання, суб'єкт-суб'єктного типу управління процесами сталого господарювання та інші. За результатами *вперше* сформовано та обґрунтовано пріоритетні напрями повоевної розбудови національної системи сталого господарювання, що передбачають їх реалізацію за концептом нової моделі реструктуризації господарської системи, а, саме: перереформування національного природно-ресурсного простору, формування нового формату простору поведінки множини суб'єктів господарювання, розбудова простору реалізації дії національної системи сталого господарювання. *Запропоновано* концептуальну схему повоевної розбудови національної системи сталого господарювання за трьома пріоритетними напрямами, розроблену на засадах реалізації проекту реструктуризації господарської системи, де передбачено реалізацію нових моделей системи й структури управління природно-ресурсним активом і, відповідно моделі реінжинірингу управління господарським активом, забезпечених дією чотирьох специфічних механізмів: формування фінансової основи національної системи сталого господарювання, державного регулювання та управління відходами, державного регулювання та управління освоєнням природно-ресурсних активів, організаційного механізму управління процесом гармонізації сталого господарювання. *Удосконалено* комплекс локальних завдань за кожним із трьох пріоритетних напрямів повоевної розбудови в умовах агресивного зовнішнього й внутрішнього середовища національної системи сталого господарювання із деталізацією та розмежуванням специфічного інструментарію перереформування, а також найдієвіших методів і засобів, необхідних для його реалізації на практиці, що й визначає конкретизацію змістовності завдань за пріоритетами у контексті реструктуризації та ревіталізації національного господарського простору.

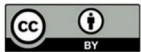
Ключові слова: національна система сталого господарювання, модель повоєнної реструктуризації господарської системи, природно-ресурсні активи, національного природно-ресурсний простір, модель реінжинірингу управління господарським активом.

Mykytenko V., Bondar-Pidhurska O. Directions of the Post-War Construction of the Sustainable Management National System

The purpose of the article is to define, form and substantiate the priority areas of the post-war development of the national system of sustainable management in resource constraints. The research *used methods* of analysis and synthesis, generalization, tabular, graphic, linear correlation, provision of integration platforms for spatial management of natural resource assets, analysis of organizational capabilities of change management, regulation, subject-subject type of management of sustainable management processes, and others. According to the results, *for the first time* the priority directions of the post-war development of the national system of sustainable management were formed and substantiated, which provide for their implementation according to the concept of a new model of restructuring of the economic system, namely: reformatting of the national natural resource space, formation of a new format of the space of behavior of many business entities, development space for implementation of the action of the national system of sustainable management. A conceptual scheme of the post-war development of the national system of sustainable management in three priority directions is *proposed*. It was developed on the basis of the implementation of the economic system restructuring project, which provides for the introduction of new models of the system and structure of natural resource management and, in accordance with the reengineering model of the management of economic assets, is ensured by the action of four specific mechanisms: the formation of the financial basis of the national system of sustainable management, state regulation and waste management, state regulation and management of the development of natural resource assets, an organizational mechanism for managing the process of harmonization of a sustainable economy. The complex of local tasks for each of the three priority directions of post-war development in the conditions of an aggressive external and internal environment of the national system of sustainable management has been improved with the detailing and delineation of the specific toolkit of reformatting, and the most effective methods and means necessary for its implementation in practice. This determines the specification of the content of tasks according to priorities in the context of restructuring and revitalization of the national economic space.

Keywords: national system of sustainable management, a model of the post-war reconstruction of the economic system, natural resources, national natural resource space, model of economic asset management reengineering.

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Стаття надійшла до редакції 31.01.2023